

Spm. nr. S 2103

Til økonomiministeren (24/3 2000) af:

Frank Dahlgaard (UP):

»Kan ministeren bekræfte, at et stort flertal af tyskerne i dag fortryder, at de har afskaffet D-marken til fordel for euroen?«

Begrundelse

To tredjedele af tyskerne (64 pct.) ønsker at bevare D-marken, mens kun 23 pct. er tilfredse med euroen. Det fremgår ifølge Børsen den 22. marts 2000 af en rundspørge foretaget af det tyske magasin »DM«. Over halvdelen af tyskerne (58 pct.) er ifølge undersøgelsen overbeviste om, at euroen aldrig bliver lige så stærk som D-marken.

Svar (31/3 2000)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Den undersøgelse, der refereres til i begrundelsen for spørgsmålet, er foretaget for det tyske magasin »DM«. Undersøgelsen er udarbejdet af det tyske analyseinstitut Forsa og er baseret på svar fra 1000 respondenter.

Undersøgelsen siger ikke noget om, hvorvidt de adspurgte, »fortryder, at de har afskaffet D-marken til fordel for euroen«, eller i øvrigt finder, at indførelsen af euroen har været en fordel eller en ulempe.

Det der spørges om i undersøgelsen er, om de adspurgte forventer, at euroen på langt sigt vil være en lige så stabil valuta som D-marken.

Den nyeste større undersøgelse af, om de tyske borgere er for eller imod euroen, som Økonomiministeriet er bekendt med, er foretaget i forbindelse med Eurobarometer nr. 51, der blev offentliggjort i juli 1999. Af denne undersøgelse, der er baseret på svar fra 2000 tyske respondenter, fremgår det, at 57 pct. af de adspurgte tyskere er for euroen, mens 33 pct. er imod. De resterende 10 pct. ved ikke.

Spm. nr. S 2104

Til økonomiministeren (24/3 2000) af:

Frank Dahlgaard (UP):

»Kan ministeren bekræfte, at Danmarks Nationalbank typisk tjener penge på valutakriser, mens spekulanterne typisk taber?«

Begrundelse

Når der opstår pres på kronen, foretager Nationalbanken støtteopkøb af kroner ved at sælge fremmed valuta dyrt (til højere kurser). Når krisen typisk efter nogle få uger eller måneder har lagt sig, køber banken så den samme valuta tilbage til lavere kurser. Derved scorer Nationalbanken en gevinst til gavn for den danske statskasse. Spekulanterne betaler gildet. De har tabt penge ved at spekulere mod den danske krone hver eneste gang de sidste mange år.

Svar (31/3 2000)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Det er forkert at fremstille valutakriser som et »spil«, der har én vinder og én taber: Det er ikke tilfældet.

Det kan være tilfældet, hvis spekulanterne har held med deres forehavende som for eksempel ved EMS-sammenbruddet i 1993. I dét tilfælde vil spekulanterne være vindere, mens den centralbank, der må opgive forsvaret af en fast valutakurs, vil være taber.

I almindelighed er det imidlertid et spil, som ikke har nogen vinder. Det er netop en af grundene til, at deltagelse i euroen er en gevinst for de deltagende lande. Når spillet bliver afskaffet, kan der ikke længere opstå valutaspekulation. Så behøver centralbankerne hverken at bruge ressourcer på at være forberedte til at imødegå valutaspekulation, eller at forhøje renterne i tilfælde af en valutakrise og dermed inddrage resten af samfundet i spillet.

Under valutakriser køber Nationalbanken danske kroner til en lav kurs og sælger efterfølgende danske kroner igen, når kursen på danske kroner er steget, hvis valutakrisen vel at mærke opfører.

For at kunne forsvare den danske krone, er Nationalbanken imidlertid nødt til at have valutaserver til rådighed. Nationalbanken har derfor en løbende omkostning, der svarer til for-